

Rekomendacijos

Rekomendacijos Nr. 02/2020 dėl Europos pagrindinių garantijų taikant stebėjimo priemones

Priimta 2020 m. lapkričio 10 d.

Turinys

1. ĮVADAS.....	4
2. PAGRINDINIŲ TEISIŲ SUVARŽYMAI.....	6
3. EUROPOS PAGRINDINĖS GARANTIJOS	8
A garantija. Duomenų tvarkymas turi būti grindžiamas aiškiomis, tiksliais ir prieinamomis taisyklėmis.	8
B garantija. Turi būti įrodytas būtinumas ir proporcingumas teisėtiems tikslams pasiekti.	9
C garantija. Nepriklausomos priežiūros mechanizmas.....	11
D garantija. Asmeniui turi būti prieinamos veiksmingos teisių gynimo priemonės.	13
4. BAIGIAMOSIOS PASTABOS	14

Europos duomenų apsaugos valdyba,

atsižvelgdama į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (toliau – BDAR) 70 straipsnio 1 dalies e punktą¹,

atsižvelgdama į EEE susitarimą, ypač į jo XI priedą ir 37 protokolą su pakeitimais, padarytais 2018 m. liepos 6 d. EEE jungtinio komiteto sprendimu Nr. 154/2018²,

atsižvelgdama į Darbo tvarkos taisyklių 12 ir 22 straipsnius,

atsižvelgdama į 29 straipsnio darbo grupės darbinį dokumentą dėl pagrindinių teisių į privatumą ir duomenų apsaugą suvaržymo, kai taikomos stebėjimo priemonės perduodant asmens duomenis, pateisinimo (Europos pagrindinės garantijos, toliau – EPG), WP237,

PRIĖMĖ ŠIAS REKOMENDACIJAS

1. ĮVADAS

1. Priėmus sprendimą byloje *Schrems I*, 29 darbo grupėje susirinkusios ES duomenų apsaugos institucijos rėmėsi šia teismo praktika, kad nustatytų Europos pagrindines garantijas, kurias reikia taikyti siekiant užtikrinti, kad teisės į privatumą ir asmens duomenų apsaugą suvaržymas taikant stebėjimo priemones, kai perduodami asmens duomenys, neviršytų to, kas būtina ir proporcinga demokratinėje visuomenėje.

2. Valdyba norėtų pabrėžti, kad Europos pagrindinės garantijos grindžiamos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktika, susijusia su ES pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7, 8, 47 ir 52 straipsniais ir, atitinkamais atvejais, Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) praktika, susijusia su Europos žmogaus teisių konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsniu, dėl stebėjimo klausimų valstybėse, kurios yra EŽTK šalys³.

3. Atnaujinant šį dokumentą siekiama toliau plėtoti Europos pagrindines garantijas, kurios iš pradžių buvo parengtos reaguojant į sprendimą byloje *Schrems I*⁴; jos plėtojamos atsižvelgus į po *Schrems I*

¹ Šiame dokumente nenagrinėjamos perdavimo ar tolesnio dalijimosi situacijos, kurioms taikoma teisėsaugos direktyva (Direktyva (ES) 2016/680).

² Šiame dokumente daromos nuorodos į valstybes nares turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į EEE valstybes nares.

³ Šiose rekomendacijose vartojama sąvoka „pagrindinės teisės“ yra pagrįsta ES pagrindinių teisių chartija. Tačiau ji apima ir „žmogaus teises“, įtrauktas į EŽTK.

⁴ 2015 m. spalio 6 d. ESTT sprendimas byloje *Maximillian Schrems prieš Duomenų apsaugos komisarą*, C-362/14, EU:C:2015:650 (toliau – Sprendimas byloje *Schrems I*).

sprendimo paskelbtus ESTT (ir EŽTT) išaiškinimus, kurie konkrečiai išdėstyti svarbiame sprendime *Schrems II*⁵.

4. Sprendime byloje *Schrems II* ESTT nurodė, kad išnagrinėjus 2010 m. vasario 5 d. Komisijos sprendimą 2010/87/ES dėl sutarčių standartinių sąlygų, nustatytų asmens duomenų perdavimui trečiojoje šalyje įsikūrusiems tvarkytojams, atsižvelgiant į Chartijos 7, 8 ir 47 straipsnius, nenustatyta nieko, kas galėtų turėti įtakos šio sprendimo galiojimui, tačiau „Privatumo skydo“ sprendimas paskelbtas negaliojančiu. ESTT nusprendė, kad „Privatumo skydo“ sprendimas yra nesuderinamas su BDAR 45 straipsnio 1 dalimi, atsižvelgiant į Chartijos 7, 8 ir 47 straipsnius. Taigi minėtas teismo sprendimas gali būti pavyzdys, kai stebėjimo priemonės trečiojoje valstybėje (šiuo atveju JAV užsienio žvalgybos stebėjimo įstatymo (angl. *Foreign Intelligence Surveillance Act*, FISA) 702 straipsnis ir Vykdomasis įsakas (angl. *Executive Order* Nr. 12 333) nėra nei pakankamai ribotos, nei veiksmingos teisių gynimo priemonės, kuriomis duomenų subjektai gali naudotis įgyvendindami savo teises, kaip reikalaujama pagal ES teisę, kad trečiojoje valstybėje suteikiama apsauga būtų laikoma „iš esmės lygiaverte“ užtikrinamai Europos Sąjungoje, kaip nurodyta BDAR 45 straipsnio 1 dalyje.

5. „Privatumo skydo“ sprendimo pripažinimo negaliojančiu priežastys taip pat turi įtakos kitoms perdavimo priemonėms⁶. Nors ESTT BDAR 46 straipsnio 1 dalį aiškino atsižvelgdamas į standartinių sutarčių sąlygų (toliau – SSS) galiojimą, jo išaiškinimas taikomas bet kokiam duomenų perdavimui į trečiąsias valstybes, remiantis bet kuria iš BDAR 46 straipsnyje nurodytų priemonių⁷.

6. Galiausiai būtent ESTT turi nuspręsti, ar pagrindinės teisės apribojimas gali būti pateisinamas. Tačiau, jei tokio sprendimo nėra, taikant nusistovėjusią teismo praktiką, duomenų apsaugos institucijos privalo atskirus atvejus įvertinti *ex officio* arba gavusios skundą ir perduoti bylą nacionaliniam teismui, jei įtaria, kad duomenų perdavimas neatitinka 45 straipsnio reikalavimų, kai priimamas sprendimas dėl tinkamumo, arba sustabdyti arba uždrausti duomenų perdavimą, jei mano, kad BDAR 46 straipsnio neįmanoma laikytis, o pagal ES teisę reikalaujamos perduodamų duomenų apsaugos kitomis priemonėmis užtikrinti negalima.

7. Atnaujintomis Europos pagrindinėmis garantijomis siekiama nustatyti, ar stebėjimo priemonės, kuriomis trečiosios valstybės valdžios institucijoms – nacionalinėms saugumo agentūroms arba teisėsaugos institucijoms suteikiama prieiga prie asmens duomenų, gali būti laikomos pagrįstu suvaržymu, ar ne.

8. Iš tiesų, Europos pagrindinės garantijos sudaro dalį vertinimo, kurį reikia atlikti siekiant nustatyti, ar trečioji valstybė užtikrina apsaugą, iš esmės lygiavertę ES užtikrinamai apsaugai, tačiau jomis pačiomis nesiekama nustatyti visų elementų, būtinų norint konstatuoti, kad trečioji valstybė užtikrina tokį apsaugos lygį pagal BDAR 45 straipsnį. Jomis nesiekama ir atskirai nustatyti visų elementų, į kuriuos gali reikėti atsižvelgti vertinant, ar trečiosios valstybės teisinė sistema neleidžia duomenų eksportuotojui ir duomenų importuotojui užtikrinti tinkamas apsaugos priemones pagal BDAR 46 straipsnį.

⁵ 2020 m. liepos 16 d. ESTT sprendimas byloje *Duomenų apsaugos komisaras prieš Facebook Ireland Ltd, Maximillian Schrems*, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559 (toliau – Sprendimas byloje *Schrems II*).

⁶ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 105 punktą.

⁷ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 92 punktą.

9. Todėl šiame dokumente pateikti elementai turėtų būti laikomi pagrindinėmis garantijomis, kurios turi būti trečiojoje valstybėje vertinant jos stebėjimo priemonių nulemtą teisių į privatumą ir duomenų apsaugą suvaržymą, bet tai nėra elementų, kuriais įrodoma, kad visa trečiosios valstybės teisinė sistema užtikrina iš esmės lygiavertę apsaugą, sąrašas.

10. Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad EŽTK įtvirtintos pagrindinės teisės yra bendrieji Sąjungos teisės principai. Tačiau, kaip savo praktikoje primena ESTT, konvencija nėra į ES teisę oficialiai įtrauktas teisės aktas, kol Europos Sąjunga prie jos neprisijungė⁸. Taigi pagrindinių teisių apsaugos lygis, kurio reikalaujama BDAR 46 straipsnio 1 dalyje, turi būti nustatytas remiantis šio reglamento nuostatomis, aiškinamomis atsižvelgiant į Chartijoje įtvirtintas pagrindines teises. Vis dėlto pagal Chartijos 52 straipsnio 3 dalį, joje nurodytų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokia, kaip nustatyta toje Konvencijoje, todėl, kaip primena ESTT, reikia atsižvelgti į EŽTT praktiką, susijusią su teisėmis, kurios taip pat numatytos ES pagrindinių teisių chartijoje, kaip minimalią apsaugą aiškinant atitinkamas Chartijoje įtvirtintas teises⁹. Tačiau pagal Chartijos 52 straipsnio 3 dalies paskutinį sakinį „[ši] nuostata nekliaudo Sąjungos teisėje numatyti didesnę apsaugą“.

11. Todėl pagrindinių garantijų esmė ir toliau bus iš dalies grindžiama EŽTT praktika tais atvejais, kai Chartijoje, kaip ją aiškina ESTT, nėra numatyta aukštesnio lygio apsauga su kitokiais reikalavimais, nei nustatyta EŽTT praktikoje.

12. Šiame dokumente paaiškinamos keturių pagrindinių Europos garantijų aplinkybės ir pateikiama išsamesnė informacija.

2. PAGRINDINIŲ TEISIŲ SUVARŽYMAI

13. Pagrindinės teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, įskaitant komunikaciją, ir teisė į asmens duomenų apsaugą nustatytos Chartijos 7 ir 8 straipsniuose ir taikomos visiems. Be to, 8 straipsnyje nustatytos asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygos ir pripažįstama asmens teisė susipažinti su duomenimis bei į tai, kad jie būtų ištaisyti, taip pat nustatyta, kad šių taisyklių laikymąsi kontroliuoja nepriklausoma institucija.

14. „[A]smens duomenų perdavimo iš valstybės narės į trečiąją šalį operacija savaime yra asmens duomenų tvarkymas“¹⁰. Taigi šiai konkrečiai operacijai taikomi Chartijos 7 ir 8 straipsniai, o jų apsauga apima ir perduodamus duomenis, todėl duomenų subjektams, kurių asmens duomenys perduodami į trečiąją šalį, turi būti užtikrinta apsauga, iš esmės lygiavertė Europos Sąjungoje užtikrinamai apsaugai¹¹.

15. ESTT teigimu, kai tvarkant asmens duomenis daromas poveikis Chartijos 7 straipsnyje įtvirtintai pagrindinei teisei į privataus gyvenimo gerbimą, taip pat daromas poveikis teisei į duomenų apsaugą,

⁸ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 98 punktą.

⁹ Žr. sprendimą *La Quadrature du Net ir kt.* sujungtose bylose C-511/18, C-512/18 ir C-520/18 (toliau – Sprendimas byloje *La Quadrature du Net*).

¹⁰ ESTT sprendimo byloje *Schrems II* 83 punktas.

¹¹ ESTT sprendimo byloje *Schrems II* 96 punktas.

nes toks tvarkymas patenka į Chartijos 8 straipsnio taikymo sritį, todėl turi būtinai atitikti šiame straipsnyje nustatytą duomenų apsaugos reikalavimą¹².

16. Todėl, kalbant apie galimą pagrindinių teisių pagal ES teisę apribojimą, elektroninių ryšių paslaugų teikėjams nustatyta pareiga saugoti srauto duomenis, kad prireikus jie būtų prieinami kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kelia klausimų dėl suderinamumo su Chartijos 7 ir 8 straipsniais¹³. Tas pats pasakytina ir apie kitus duomenų tvarkymo būdus, kaip antai, duomenų perdavimą kitiems asmenims, kurie nėra naudotojai, arba prieigą prie šių duomenų siekiant juos naudoti¹⁴, o tai reiškia šių pagrindinių teisių suvaržymą. Be to, valdžios institucijos prieiga prie duomenų yra dar vienas suvaržymas pagal nusistovėjusią teismo praktiką¹⁵.

17. Siekiant nustatyti suvaržymą, nesvarbu, „ar atitinkama su privačiu gyvenimu susijusi informacija yra jautri ir ar dėl šio suvaržymo suinteresuotieji asmenys patyrė nepatogumų¹⁶“. ESTT taip pat pabrėžė, kad nesvarbu, ar perduoda informacija buvo naudojama vėliau¹⁷.

18. Tačiau Chartijos 7 ir 8 straipsniais įtvirtintos teisės nėra absoliučios ir turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų visuomeninę paskirtį¹⁸.

19. Chartijoje numatytas būtinumo ir proporcingumo testas, siekiant nustatyti ja ginamų teisių apribojimų ribas. Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatyta galimų 7 ir 8 straipsnių apribojimų taikymo sritis nurodant, kad „bet koks šios Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Remiantis proporcingumo principu, apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti“.

20. ESTT pakartojo, kad ES teisės aktuose, kuriais suvaržomos Chartijos 7 ir 8 straipsniuose garantuojamos pagrindinės teisės, „turi būti numatytos aiškios ir tikslios taisyklės, kuriomis būtų reglamentuojama atitinkamos priemonės apimtis ir taikymas ir nustatomi minimalūs reikalavimai, kad asmenims, kurių duomenys perduodami, būtų suteikta pakankamai garantijų, leidžiančių veiksmingai apsaugoti jų asmens duomenis nuo piktnaudžiavimo pavojų“, visų pirma tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi automatiškai ir „kai egzistuoja didelis neteisėtos prieigos prie šių duomenų pavojus“¹⁹.

21. ESTT teigimu, siekiant apsaugoti teisę į privatumą, reikia, kad nukrypimai nuo asmens duomenų apsaugos ir jos apribojimai „neviršytų to, kas yra griežtai būtina“. Be to, bendrojo intereso tikslas turi būti suderintas su pagrindinėmis teisėmis, kurioms taikoma priemonė, „nustatant pusiausvyrą“ tarp tokio tikslo ir atitinkamų teisių²⁰.

¹² ESTT sprendimo byloje *Schrems II* 170–171 punktai.

¹³ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* (toliau – sprendimas *Privacy International*) 60 punktas.

¹⁴ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* 61 punktas.

¹⁵ EŽTT sprendimo byloje *Leander* 48 punktas, EŽTT sprendimo byloje *Rotaru* 46 punktas ir ESTT sprendimo byloje *Digital Rights Ireland* 35 punktas.

¹⁶ ESTT sprendimo byloje *Schrems II* 171 punktas, įskaitant nurodytą teismo praktiką.

¹⁷ ESTT sprendimo byloje *Schrems II* 171 punktas, įskaitant nurodytą teismo praktiką.

¹⁸ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* 63 punktas.

¹⁹ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* 68 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

²⁰ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* 68 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

22. Todėl valdžios institucijų prieiga prie asmens duomenų, jų saugojimas ir tolesnis naudojimas vykdant stebėjimo priemones negali viršyti to, kas griežtai būtina, atsižvelgiant į Chartiją, priešingu atveju tokie veiksmai „negali būti laikomi pateisinamais demokratinėje visuomenėje“²¹.

23. Kitame skyriuje išplėtotomis keturiomis Europos pagrindinėmis garantijomis siekiama tiksliau nustatyti, kaip reikia vertinti pagrindinių teisių į privatumą ir duomenų apsaugą suvaržymo lygį, kai trečiosios valstybės valdžios institucijos vykdo stebėjimo priemones, kai perduodami asmens duomenys, ir kokie teisiniai reikalavimai turi būti taikomi siekiant įvertinti, ar tokie suvaržymai būtų priimtini pagal Chartiją.

3. EUROPOS PAGRINDINĖS GARANTIJOS

24. Išanalizavusi teismų praktiką, Valdyba mano, kad taikytinus teisinius reikalavimus, kuriais siekiama pateisinti Chartijoje pripažįstamų duomenų apsaugos ir privatumo teisių apribojimus, galima apibendrinti keturiomis Europos pagrindinėmis garantijomis:

- A. duomenų tvarkymas turi būti grindžiamas aiškiais, tiksliais ir prieinamomis taisyklėmis;
- B. reikia įrodyti būtinybę ir proporcingumą siekiamiems teisėtiems tikslams;
- C. turi būti nepriklausomas priešišios mechanizmas;
- D. asmeniui turi būti prieinamos veiksmingos teisių gynimo priemonės.

25. Garantijos grindžiamos pagrindinėmis teisėmis į privatumą ir duomenų apsaugą, kurios taikomos visiems, nepriklausomai nuo pilietybės.

A garantija. Duomenų tvarkymas turi būti grindžiamas aiškiais, tiksliais ir prieinamomis taisyklėmis.

26. Kaip ESTT priminė sprendime byloje *Schrems II*, Chartijos 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad asmens duomenys, be kita ko, turėtų būti tvarkomi „tik konkrečioms tikslams ir tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais įstatymo nustatytais teisėtais pagrindais“²². Be to, pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo. Todėl pateisinamas suvaržymas turi atitikti įstatymus.

27. Šiuo teisiniu pagrindu turėtų būti nustatytos aiškios ir tikslios taisyklės, reglamentuojančios aptariamą priemonės taikymo sritį ir taikymą bei nustatančios minimalias apsaugos priemones²³. Be to, Teismas priminė, kad „teisės aktai turi būti teisiškai privalomi pagal nacionalinę teisę“²⁴. Šiuo klausimu ESTT išaiškino, kad vertinant taikytiną trečiosios valstybės teisę daugiausia dėmesio turėtų būti

²¹ ESTT sprendimo byloje *Privacy International* 81 punktas.

²² Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 173 punktą.

²³ Žr. 2017 m. liepos 26 d. sprendimo byloje *Schrems II* 175 ir 180 punktus ir 2017 m. liepos 26 d. Nuomonės 1/15 (ES ir Kanados susitarimas dėl keleivio duomenų įrašo (PNR)) 139 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

²⁴ Žr. sprendimo byloje *Privacy International* 68 punktą. Taip pat pažymėtina, kad sprendimo versijoje prancūzų kalba vartojama sąvoka *réglementation*, kuri apima daugiau nei vien Parlamento aktus.

skiriama tam, ar asmenys gali ja remtis ir vadovautis teisme²⁵. Todėl Teismas nurodo, kad asmenims suteikiamos teisės turi būti įgyvendinamos; jei asmenims nesuteiktos įgyvendinamos teisės valdžios institucijų atžvilgiu, suteikta apsauga negali būti laikoma iš esmės lygiaverte nustatytajai Chartijoje ir neatitinka BDAR 45 straipsnio 2 dalies a punkto reikalavimo²⁶.

28. Be to, Teismas pabrėžė, kad taikytinuose teisės aktuose turi būti nurodyta, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis gali būti imtasi tokios duomenų tvarkymą numatančios priemonės²⁷ (žr. B garantijos dalyje aprašytą šių reikalavimų ir būtinumo bei proporcingumo principų ryšį).

29. Be to, ESTT taip pat nurodė, kad „reikalavimas, kad bet koks pagrindinių teisių įgyvendinimo apribojimas būtų numatytas įstatyme, reiškia, kad pačiame teisiniame pagrindė, kuriuo leidžiamas šių teisių suvaržymas, būtų apibrėžta atitinkamos teisės įgyvendinimo apribojimo apimtis“²⁸.

30. Galiausiai EŽTT „nemano, kad yra pagrindo taikyti skirtingus principus dėl taisyklių, reglamentuojančių asmeninės komunikacijos perėmimą, ir bendresnių stebėjimo programų prieinamumo ir aiškumo“²⁹. EŽTT taip pat išaiškino, kad į teisinį pagrindą turėtų būti įtraukta bent asmenų, kurie gali būti stebimi, kategorijų apibrėžtis, priemonės trukmės apribojimas, gautų duomenų nagrinėjimo, naudojimo ir saugojimo procedūra ir atsargumo priemonės perduodant duomenis kitoms šalims³⁰.

31. Galiausiai, siekiant tinkamai ir veiksmingai apsaugoti asmenį nuo savavališko suvaržymo ir piktnaudžiavimo pavojaus, suvaržymas turi būti numatomas. Todėl duomenų tvarkymas turi būti grindžiamas tikslu, aiškiu, bet ir prieinamu (t. y. viešu) teisiniu pagrindu³¹. Šiuo klausimu EŽTT sprendime byloje *Zakharov* priminė, kad „sąvokos „numatomumas“ reikšmė perimant komunikaciją yra kitokia nei daugelyje kitų sričių“. Jis nurodė, kad slaptų stebėjimo priemonių, pavyzdžiui, pranešimų perėmimo atveju, „numatomumas negali reikšti, kad asmeniui turi būti sudaryta galimybė numatyti, kada valdžios institucijos gali perimti jo pranešimus, kad galėtų atitinkamai pakeisti savo elgesį“. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad tokioje situacijoje savivalės rizika akivaizdi, „būtina turėti aiškias ir išsamias telefono pokalbių perėmimo taisykles, ypač dėl to, kad naudojamos technologijos nuolat tampa vis sudėtingesnės. Nacionaliniai įstatymai turėtų būti pakankamai aiškūs ir suteikti piliečiams pakankamai informacijos, kokiais atvejais ir kokiomis sąlygomis valdžios institucijos turi teisę taikyti tokias priemones“³².

B garantija. Turi būti įrodytas būtinumas ir proporcingumas teisėtiems tikslams pasiekti.

32. Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį joks Chartijos pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas negali pakeisti šių teisių ir laisvių esmės. Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalies

²⁵ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 181 punktą. Jame ESTT daro nuorodą į JAV prezidento politinę direktyvą (angl. *Presidential Policy Directive*) Nr. 28.

²⁶ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 181 punktą.

²⁷ Žr. sprendimo byloje *Privacy International* 68 punktą dėl valstybių narių teisės.

²⁸ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 175 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką, taip pat sprendimo byloje *Privacy International* 65 punktą.

²⁹ EŽTT sprendimo byloje *Liberty* 63 punktas.

³⁰ EŽTT sprendimo byloje *Weber ir Saravia* 95 punktas.

³¹ EŽTT sprendimo byloje *Malone* 65 ir 66 punktai.

³² EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 229 punktas.

2 sakinį, remiantis proporcingumo principu, minėtų teisių ir laisvių apribojimai galimi tik tuo atveju, kai jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrus interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti³³.

33. Dėl **proporcingumo principo** ESTT valstybių narių teisės atžvilgiu nusprendė, kad klausimas, ar teisės į privatų gyvenimą ir duomenų apsaugą apribojimas gali būti pateisinamas, turi būti nagrinėjamas, pirma, įvertinant dėl tokio apribojimo atsirandančio **suvaržymo dydį**³⁴ ir, antra, patikrinant, ar šiuo apribojimu **siekiamo bendrojo intereso tikslo svarba** šį suvaržymo dydį atitinka³⁵.

34. Pažymėtina, kad sprendime *La Quadrature du net ir kt.* ESTT valstybės narės teisės (bet ne trečiosios valstybės teisės) atžvilgiu nusprendė, kad dėl savo svarbos nacionalinio saugumo užtikrinimo tikslas gali pateisinti priemonės, numatančias didesnę pagrindinių teisių suvaržymą nei tas, kurį būtų galima pateisinti kitais tikslais, kaip antai, kova su nusikalstamumu. Tačiau jis konstatavo, kad taip yra, jeigu yra pakankamai konkrečių aplinkybių, leidžiančių manyti, kad atitinkamos valstybės nacionaliniam saugumui kyla didelė grėsmė, kuri yra tikra, esama ar numatoma, ir yra tenkinami kiti Chartijos 52 straipsnio 1 dalies reikalavimai³⁶.

35. Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią ESTT praktiką nukrypimai nuo asmens duomenų apsaugos ir jos apribojimai turi neviršyti to, kas yra griežtai būtina³⁷. Kad būtų įvykdytas šis reikalavimas, atitinkamame teisės akte turi būti nustatytos aiškios ir tikslios taisyklės dėl atitinkamų priemonių taikymo srities bei taikymo ir minimalios apsaugos priemonės, kad asmenys, kurių duomenys perduodami, turėtų pakankamai garantijų savo duomenims nuo piktnaudžiavimo rizikos apsaugoti. „Konkrečiai jame turi būti nurodyta, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis tokių duomenų tvarkymą numatančios priemonės gali būti imamosi, taip užtikrinant, kad suvaržymas neviršytų to, kas griežtai būtina. Būtinybė turėti tokias garantijas yra dar svarbesnė tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi automatinio būdu“³⁸.

36. Sprendime *Schrems II* byloje ESTT pabrėžė, kad trečiosios valstybės teisės aktais, kuriuose nėra numatyta įgaliojimų įgyvendinti stebėjimo programas užsienio žvalgybos tikslais apribojimų, negali būti užtikrintas apsaugos lygis, iš esmės lygiavertis garantuojamam Chartijoje. Iš tiesų, remiantis teismo

³³ Sprendimo byloje *Schrems II*, 174 punktas.

³⁴ Šiuo atžvilgiu teismas pažymėjo, pavyzdžiui, kad „suvaržymas, susijęs su duomenų, leidžiančių nustatyti galinio įrenginio vietą, rinkimu realiuoju laiku, yra ypač didelis, nes šie duomenys kompetentingoms nacionalinėms institucijoms suteikia galimybę tiksliai ir nuolat stebėti mobiliųjų telefonų naudotojų judėjimą <...>“. (Sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 187 punktas, įskaitant nurodytą teismo praktiką).

³⁵ Sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 131 punktas.

³⁶ 136 ir 137 punktai. Taip pat žr. sprendimą byloje *Privacy International*, kur ESTT nurodė, kad tokios grėsmės savo pobūdžiu ir rimtumu skiriasi nuo bendro pavojaus, kad gali atsirasti visuomenės saugumui poveikį turinti įtampa ar sutrikimai, tegul ir rimto pobūdžio (75 punktas). Pavyzdžiui, sprendime byloje *La Quadrature du Net ir kt.* ESTT pažymėjo, kad automatinė srauto ir vietos duomenų analizė, kuri bendrai ir nediferencijuojant apima elektroninių ryšių sistemas naudojančių asmenų duomenis, yra toks didelis suvaržymas, kad tokia priemonė proporcingumo reikalavimą gali atitikti tik tuo atveju, jei valstybė narė susiduria su didele grėsme nacionaliniam saugumui, kuri yra tikra ir esama arba numatoma ir, be kitų sąlygų, tokio saugojimo trukmė turi būti apribota tuo, kas griežtai būtina (174–177 punktai).

³⁷ Sprendimo byloje *Schrems II* 176 punktas, įskaitant nurodytą teismo praktiką.

³⁸ Sprendimo byloje *Schrems II* 175 punktas.

praktika, kad būtų įvykdytas proporcingumo principas, pačiame teisiniame pagrindu, kuriuo leidžiami pagrindinių teisių suvaržymai, turi būti apibrėžta atitinkamos teisės įgyvendinimo ribojimo apimtis³⁹.

37. ESTT aiškiai nurodė, kad **būtinumo principo** neatitinka teisės aktas „kuris apskritai leidžia saugoti visų asmenų, kurių duomenys buvo perduoti iš Sąjungos <...> visus asmens duomenis nediferencijuojant, nenustatant jokių apribojimų arba išimčių pagal siekiamą tikslą ir nenumatant objektyvių kriterijų, leidžiančių nubrėžti ribas valstybės institucijų prieigai prie duomenų ir jų vėlesniam naudojimui konkrečiais, griežtai ribojamais ir galinčiais pateisinti apribojimą, taikomą tiek prieigai prie šių duomenų, tiek jų naudojimui, tikslais“⁴⁰. Konkrečiai, įstatymai, kuriais valdžios institucijoms leidžiama bendrai susipažinti su elektroninių ryšių turiniu, laikytini keliančiais pavojų Chartijos 7 straipsnyje garantuotos pagrindinės teisės į privataus gyvenimo gerbimą esmei⁴¹.

38. ESTT sprendime byloje *La Quadrature du Net ir kt.*, tąkart vertindamas valstybės narės teisę, ESTT nusprendė, kad „teisės aktai, kuriuose numatytas asmens duomenų saugojimas, visada turi atitikti objektyvius kriterijus, nustatančius saugotinių asmens duomenų ir siekiamo tikslo ryšį“⁴². Tame pačiame kontekste bylos *Privacy International* sprendime jis taip pat nurodė, kad teisės aktų leidėjas turi remtis „objektyviais kriterijais, kad būtų nustatytos aplinkybės ir sąlygos, kurioms esant kompetentingoms nacionalinėms institucijoms būtų suteikta prieiga prie nagrinėjamų duomenų“⁴³.

C garantija. Nepriklausomos priežiūros mechanizmas

39. Valdyba primena, kad suvaržymas vyksta ne tik duomenų rinkimo metu, bet ir tuo metu, kai valdžios institucija pasinaudoja prieiga prie duomenų tolesniam tvarkymui. EŽTT ne kartą nurodė, kad bet kokiam teisės į privatumą ir duomenų apsaugą suvaržymui turėtų būti taikoma veiksminga, nepriklausoma ir nešališka priežiūros sistema, kurią turi užtikrinti teisėjas arba kita nepriklausoma įstaiga⁴⁴ (pvz.,

³⁹ Sprendimo byloje *Schrems II* 180 punktas.

⁴⁰ Sprendimo byloje *Schrems I* 93 punktas su nuorodomis. Šį kartą valstybės narės, o ne trečiosios valstybės, teisės atžvilgiu žr. sprendimo byloje *Privacy International* 71 punktą, įskaitant nurodytą teismo praktiką. Šioje byloje ESTT nurodė, kad valstybės narės teisės aktai, įpareigojantys elektroninių ryšių paslaugų teikėjus bendrai ir nediferencijuojant atskleisti srauto ir vietos nustatymo duomenis, juos perduodant saugumo ir žvalgybos tarnyboms, viršija tai, kas griežtai būtina, ir negali būti laikomi pateisinamais demokratinėje visuomenėje, kaip reikalaujama Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių, skaitomoje atsižvelgiant į Chartiją (81 punktas).

⁴¹ Sprendimo byloje *Schrems I* 94 punktas.

⁴² Sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 133 punktas. Šiame kontekste ESTT patvirtino, kad Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių, siejant su Chartija, draudžiamos teisėkūros priemonės, kuriomis prevenciškai numatomas bendras ir nediferencijuotas srauto ir vietos nustatymo duomenų saugojimas. Tačiau ESTT nusprendė, kad tais atvejais, kai kyla rimta grėsmė nacionaliniam saugumui, kuri yra tikra, esama arba numanoma, teisės aktų leidėjas gali nacionalinio saugumo tikslais įpareigoti elektroninių ryšių paslaugų teikėjus bendrai ir nediferencijuojant saugoti srauto ir vietos nustatymo duomenis. Tačiau tokia priemonė turi atitikti konkrečias sąlygas. Visų pirma toks įpareigojimas gali būti nustatytas tik laikotarpiui, neviršijančiam to, kas griežtai būtina, bet jeigu grėsmė išlieka, galimam pratęsti (168 punktas).

⁴³ Sprendimo byloje *Privacy International* 78 punktas ir nurodyta teismo praktika. Sprendime byloje *Privacy International* dėl institucijos prieigos prie asmens duomenų, pateiktą pagal valstybės narės teisę, ESTT nusprendė, kad „bendra prieiga prie visų saugomų duomenų, kai nėra jokio, net netiesioginio, ryšio su siekiamu tikslu, negali būti laikoma apribota tuo, kas griežtai būtina“ (77–78 punktai).

⁴⁴ EŽTT sprendimo byloje *Klass* 17 ir 51 punktai.

administracinė institucija arba parlamentinė įstaiga). Sprendime byloje *Schrems II* ESTT taip pat atsižvelgė į nepriklausomą stebėjimo priemonių įgyvendinimo priežiūrą⁴⁵.

40. EŽTT nurodo, kad nors išankstinis (teismo) leidimas taikyti stebėjimo priemones yra svarbi apsaugos nuo savivalės priemonė, taip pat reikia atsižvelgti į faktinį perėmimo sistemos veikimą, įskaitant stabdžių ir atsvarų sistemos taikymą naudojantis įgaliojimais ir faktinio piktnaudžiavimo buvimą ar nebuvimą⁴⁶. Byloje *Schrems II* ESTT taip pat atsižvelgė į priežiūros mechanizmo taikymo sritį, kuri neapima atskirų stebėjimo priemonių⁴⁷.

41. Kalbant apie valstybių narių teisę, ESTT nustatė keletą priemonių, kurios atitinka ES teisę tik tuo atveju, jei joms gali būti taikoma veiksminga teismo arba nepriklausomos administracinės institucijos, kurios sprendimas turi privalomąją galią, kontrolė. Šios kontrolės tikslas – patikrinti, ar egzistuoja minėta priemonė pateisinanti situacija ir ar laikomasi sąlygų ir garantijų, kurios turi būti nustatytos⁴⁸. Kai duomenys renkami realiuoju laiku, atliekant kontrolę turi būti galimybė iš anksto patikrinti, *inter alia*, ar toks duomenų rinkimas leidžiamas tik tiek, kiek tai tikrai būtina. Tinkamai pagrįstos skubos atvejais priemonės gali būti taikomos be tokios išankstinės kontrolės; tačiau tokiu atveju Teismas vis tiek reikalauja netrukus atlikti vėlesnę kontrolę⁴⁹.

42. Kalbant apie priežiūros mechanizmų nepriklausomumą stebėjimo srityje, galima būtų atsižvelgti į ESTT išvadas dėl įstaigos nepriklausomumo teisių gynimo srityje (žr. D garantiją). Papildomų elementų galima rasti ir EŽTT praktikoje. Šis teismas išreiškė pageidavimą, kad už priežiūrą būtų atsakingas teisėjas. Tačiau neatmetama galimybė, kad gali būti atsakinga kita institucija, „jei ji yra pakankamai nepriklausoma nuo vykdomosios valdžios“⁵⁰ ir „nuo stebėjimą vykdančių institucijų ir jai suteikti pakankami įgaliojimai bei kompetencija vykdyti veiksmingą ir nuolatinę kontrolę“⁵¹. EŽTT pridūrė, kad vertinant nepriklausomumą reikia atsižvelgti į „priežiūros institucijos narių skyrimo būdą ir teisinį statusą“⁵². Tai apima „asmenis, turinčius teisę eiti teisėjo pareigas, kuriuos skiria parlamentas arba ministras pirmininkas. Tačiau vidaus reikalų ministras, kuris yra ne tik skiriamas politinis pareigūnas ir vykdomosios valdžios narys, bet ir tiesiogiai dalyvauja skiriant specialias stebėjimo priemones, buvo pripažintas nepakankamai nepriklausomu“⁵³. EŽTT taip pat „pažymi, kad labai svarbu, jog priežiūros institucija galėtų susipažinti su visais susijusiais dokumentais, įskaitant įslaptintą medžiagą“⁵⁴. Galiausiai EŽTT atsižvelgia į tai, „ar priežiūros institucijos veiklą gali vertinti visuomenė“⁵⁵.

⁴⁵ Sprendimo byloje *Schrems II* 179 ir 183 punktai.

⁴⁶ EŽTT sprendimo byloje *Big Brother Watch*, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, 319–320 punktai.

⁴⁷ Sprendimo byloje *Schrems II* 179 punktas.

⁴⁸ ESTT sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 168 ir 189 punktai.

⁴⁹ ESTT sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 189 punktas.

⁵⁰ EŽTT sprendimų bylose *Zakharov* 258 punktas, *lordachi ir kiti prieš Moldovą* 40 ir 51 punktai ir *Dumitru Popescu prieš Rumuniją* 70–73 punktai.

⁵¹ EŽTT sprendimo byloje *Klass* 56 punktas ir apskųsto sprendimo byloje *Big Brother Watch* 318 punktas.

⁵² EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 278 punktas.

⁵³ EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 278 punktas.

⁵⁴ EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 281 punktas.

⁵⁵ EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 283 punktas.

D garantija. Asmeniui turi būti prieinamos veiksmingos teisių gynimo priemonės.

43. Paskutinė iš Europos pagrindinių garantijų yra susijusi su asmens teisėmis į žalos atlyginimą. Asmuo turi turėti veiksmingą priemonę savo teisėms apginti, kai mano, kad jos nėra ar nebuvo gerbiamos. Sprendime byloje *Schrems I* ESTT paaiškino, kad „reglamentavimu, nenumatančiu asmeniui jokios galimybės pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis tam, kad gautų prieigą prie su juo susijusių asmens duomenų arba galėtų juos taisyti ar ištrinti, nepaisoma Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės į veiksmingą teisminę gynybą esmės. Iš tiesų Chartijos 47 straipsnio 1 pastraipoje reikalaujama, kad kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turėtų teisę į veiksmingą jų gynybą teisme to straipsnio nustatytais sąlygomis“.⁵⁶

44. Vertindamas valstybės narės teisę, pagal kurią leidžiama tikruoju laiku rinkti srauto ir vietos nustatymo duomenis, ESTT manė, jog pranešimas yra būtinas, kad suinteresuoti „asmens galėtų pasinaudoti iš Chartijos 7 ir 8 straipsnių išplaukiančiomis teisėmis prašyti leisti susipažinti su savo asmens duomenimis, kuriems taikomos šios priemonės, ir prireikus juos ištaisyti ar pašalinti, taip pat pagal Chartijos 47 straipsnio pirmą pastraipą pasinaudoti veiksminga teisine gynyba teisme“⁵⁷. Vis dėlto jis taip pat pripažino, kad asmenys, kurių duomenys buvo renkami ar analizuojami, turi būti informuojami tik jeigu (ir nuo to momento, kai) toks atskleidimas negali pakenkti šiai institucijai tenkančioms užduotims⁵⁸.

45. EŽTT taip pat mano, kad veiksmingos teisių gynimo priemonės klausimas neatsiejamai susijęs su asmens informavimu apie stebėjimo priemonę, kai stebėjimas jau pasibaigęs. Visų pirma Teismas konstatavo, kad „iš esmės suinteresuotam asmeniui yra mažai galimybių kreiptis į teismą, nebent jis informuojamas apie priemones, kurių imtasi jam nežinant, ir taip jam sudaroma galimybė ginčyti jų teisėtumą atgaline data, arba bet kuris asmuo, įtariantis, kad jo komunikacija yra ar buvo perimta, gali kreiptis į teismą, ir todėl teismų jurisdikcija nepriklauso nuo perėmimo subjekto informavimo apie jo komunikacijos perėmimą“⁵⁹. Taigi EŽTT pripažino, kad tam tikrais atvejais subjekto galima neinformuoti, tačiau turi būti numatyta veiksminga teisių gynimo priemonė. Tokiu atveju ESTT, pavyzdžiui, byloje *Kennedy* aiškiai nurodė, kad teismas suteikia pakankamai teisių gynimo galimybių, jeigu jis atitinka įvairius kriterijus, t. y. yra nepriklausomas ir nešališkas organas, kuris yra priėmęs savo darbo tvarkos taisykles ir kurio nariai eina arba ėjo aukštas teisėjo pareigas arba yra patyrę teisėjai, ir nėra jokios įrodinėjimo pareigos, norint pateikti jam skundą⁶⁰. Nagrinėdamas asmenų skundus, teismas turi turėti galimybę susipažinti su visa svarbia informacija⁶¹, įskaitant įslaptintą medžiagą. Galiausiai jam turėtų būti suteikti įgaliojimai ištaisyti pažeidimą⁶².

⁵⁶ESTT sprendimo byloje *Schrems I* 95 punktas.

⁵⁷ Žr. sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 190 punktą ir ESTT išvados 1/15 220 punktą.

⁵⁸Žr. sprendimo byloje *La Quadrature du Net ir kt.* 191 punktą.

⁵⁹ EŽTT sprendimo byloje *Zakharov* 234 punktas.

⁶⁰EŽTT sprendimo byloje *Kennedy* 190 punktas.

⁶¹ EDAV pažymi, kad Europos Tarybos žmogaus teisių komisaras mano, kad vadinamoji „trečiųjų šalių“ taisyklė, pagal kurią vienos valstybės žvalgybos agentūros, teikiančios duomenis kitos valstybės žvalgybos agentūroms, gali nustatyti pareigą duomenis gaunančioms agentūroms neatskleisti perduotų duomenų bet kuriai trečiajai šaliai, neturėtų būti taikoma priežiūros institucijoms, kad nepakenktų veiksmingos teisinės gynybos galimybei (Teminis dokumentas dėl demokratinės ir veiksmingos nacionalinių saugumo tarnybų priežiūros).

⁶²EŽTT sprendimo byloje *Kennedy* 167 punktas.

46. Chartijos versijos anglų k. 47 straipsnyje vartojama sąvoka *tribunal*, nors kitose kalbinėse versijose pirmenybė teikiama žodžiui „teismas“⁶³, o EŽTK tik įpareigoja valstybes nares užtikrinti, kad „kiekvienas, kurio teisės ir laisvės, pripažintos šioje Konvencijoje, yra pažeistos, [turėtų] teisę pasinaudoti veiksminga teisinės gynbos priemone, kreipdamasis į valstybės instituciją“⁶⁴, ir tai nebūtinai turi būti teismo institucija⁶⁵.

47. Vertindamas trečiosios valstybės apsaugos lygio tinkamumą sprendime *Schrems II*, ESTT pakartojo, kad „duomenų subjektai turi turėti galimybę kreiptis į nepriklausomą ir nešališką teismą, kad galėtų susipažinti su savo asmens duomenimis arba reikalauti, kad tokie duomenys būtų ištaisyti arba ištrinti.“⁶⁶. Tokiame pačiame kontekste ESTT mano, kad veiksmingą teisminę apsaugą nuo tokio suvaržymo gali užtikrinti ne tik teismas, bet ir institucija⁶⁷, teikianti garantijas, iš esmės lygiavertes toms, kurių reikalaujama pagal Chartijos 47 straipsnį. Sprendime *Schrems II* ESTT pabrėžė, kad teismo ar institucijos nepriklausomumas, ypač nuo vykdomosios valdžios, turi būti užtikrintas suteikiant visas būtinas garantijas, be kita ko, susijusias su atšaukimo iš pareigų arba paskyrimo panaikinimo sąlygomis⁶⁸, ir kad įgaliojimai, kurie turėtų būti suteikti teismui, turi atitikti Chartijos 47 straipsnio reikalavimus. Šiuo atžvilgiu institucijai⁶⁹ suteikiami įgaliojimai priimti žvalgybos tarnyboms privalomus sprendimus, laikantis teisiųjų apsaugos priemonių, kuriomis galėtų remtis duomenų subjektai⁷⁰.

4. BAIGIAMOSIOS PASTABOS

48. Keturios Europos pagrindinės garantijos turi būti laikomos esminiais elementais, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant pagrindinių teisių į privatumą ir duomenų apsaugą suvaržymo lygį. Kadangi jos glaudžiai susijusios tarpusavyje, jos turėtų būti vertinamos ne atskirai, bet iš esmės peržiūrint atitinkamus teisės aktus, susijusius su stebėjimo priemonėmis, minimaliu apsaugos priemonių lygiu duomenų subjektų teisėms apsaugoti ir trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje numatytais teisių gynimo priemonėmis.

49. Šioms garantijoms būtinas tam tikras išaiškinimas, ypač atsižvelgiant į tai, kad trečiųjų valstybių teisės aktai neturi būti tapatūs ES teisiniam reglamentavimui.

50. Kaip EŽTT nurodė sprendime *Kennedy*, „vertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, pavyzdžiui, galimų priemonių pobūdžio, apimties ir trukmės, jų skyrimo pagrindų, valdžios institucijų, kurios kompetentingos suteikti toms priemonėms leidimą, vykdyti jas ir prižiūrėti jų vykdymą, ir nuo nacionalinėje teisėje numatytos teisių gynimo priemonės rūšies“⁷¹.

51. Todėl įvertinus trečiųjų valstybių stebėjimo priemones atsižvelgiant į EPG, gali būti padarytos dvi išvados:

⁶³ Pvz., žodis *tribunal* į vokiečių kalbą yra išverstas kaip *Gericht*, į olandų – *gerecht*.

⁶⁴ EŽTK 13 straipsnis.

⁶⁵ EŽTT sprendimo byloje *Klass* 67 punktą.

⁶⁶ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 194 punktą.

⁶⁷ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 197 punktą, kuriame Teismas pavartoja konkrečiai šį žodį.

⁶⁸ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 195 punktą.

⁶⁹ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 197 punktą, kuriame Teismas pavartoja konkrečiai šį žodį.

⁷⁰ Žr. sprendimo byloje *Schrems II* 196 punktą.

⁷¹ EŽTT sprendimo byloje *Kennedy* 153 punktą.

) Vertinamais trečiosios valstybės teisės aktais neužtikrinamas EPG reikalavimų vykdymas. Tokiu atveju trečiosios valstybės įstatymai nesuteiktų tokios apsaugos, kuri būtų iš esmės lygiavertė ES užtikrinamai apsaugai;

) Vertinami trečiosios valstybės teisės aktai atitinka EPG reikalavimus.

52. Vertindama apsaugos lygio tinkamumą pagal BDAR 45 straipsnį, Komisija turės įvertinti, ar tenkinami EPG reikalavimai, kaip vienas iš elementų, laikytinų garantuojančiais, kad trečiosios valstybės teisės aktai, kaip visuma, užtikrina iš esmės lygiavertę apsaugą tai, kuri užtikrinama ES.

53. Kai duomenų eksportuotojai ir duomenų importuotojai remiasi tinkamomis apsaugos priemonėmis pagal BDAR 46 straipsnį, atsižvelgiant į trečiosios valstybės teisės aktų, konkrečiai taikytinų perduodamiems duomenims, reikalavimus, jie turėtų užtikrinti, kad būtų veiksmingai pasiekta iš esmės lygiavertė apsauga. Visų pirma tais atvejais, kai trečiosios valstybės teisė neatitinka EPG reikalavimų, reikėtų užtikrinti, kad nagrinėjamas įstatymas nepakenktų su perdavimu susijusioms garantijoms ir apsaugos priemonėms, siekiant, kad vis dar būtų užtikrinta apsauga, iš esmės lygiavertė ES užtikrinamai apsaugai.

54. Valdyba yra paskelbusi daugiau gairių ir rekomendacijų, į kurias reikia atsižvelgti atliekant vertinimą, atsižvelgiant į taikytiną perdavimo priemonę ir būtinybę numatyti tinkamas apsaugos priemones, įskaitant tam tikrais atvejais papildomas priemones⁷².

55. Be to, reikėtų pažymėti, kad Europos pagrindinės garantijos grindžiamos tuo, kas reikalaujama pagal teisės aktus. Valdyba pabrėžia, kad Europos pagrindinės garantijos grindžiamos pagrindinėmis teisėmis, kurios taikomos visiems, nepriklausomai nuo pilietybės.

56. Valdyba pakartoja, kad Europos pagrindinės garantijos yra orientacinis standartas vertinant trečiųjų valstybių stebėjimo priemonių nulemtą suvaržymą tarptautinio duomenų perdavimo atvejais. Šie standartai nustatyti pagal ES teisę ir ESTT bei EŽTT praktiką, kuri yra privaloma valstybėms narėms.

⁷²Tinkamumo pavyzdžiai, WP254, 1-oji peržiūrėta versija, peržiūrėta ir priimta 2018 m. vasario 6 d.; Valdybos rekomendacijos 01/2020 dėl priemonių, kuriomis papildomos perdavimo priemonės, siekiant užtikrinti atitiktį ES asmens duomenų apsaugos lygiui, priimtos 2020 m. lapkričio 10 d.